

4. Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af den i Genève den 17. Juni 1925 vedtagne Konvention angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel. (Udenrigsminister *P. Munch*). [A. Sp. 2913—C. Sp. 407 og 557].

Behandlet først i *Folketinget*. Anmeldt $^{13}/_{11}$ (F. Sp. 1908). Behandlingsmaaden $^{14}/_{11}$ (F. Sp. 1985). 1. Beh. $^6/_{12}$ (F. Sp. 3238). Henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer (Gerhard Nielsen [Form.], Hans Rasmussen [Sekr.], J. P. Larsen, Chr. Hansen, Vilhelm Rasmussen, Holger Larsen, Alsing Andersen, Jesper Simonsen, Moltesen, Nørskov, I. A. Hansen, Fuglsang, Søren P. Larsen, Holger Andersen og Ole Bjørn Kraft). I Stedet for Holger Andersen indvalgte senere Hendriksen (F. Sp. 4029). Udvalget afgav Betænkning $^{27}/_2$ (B. Sp. 759). (Ordfører: Jesper Simonsen). 2. (sidste) Beh. $^6/3$ (F. Sp. 5738).

Anmeldt i *Landstinget* $^6/3$ (L. Sp. 987). Behandlingsmaaden $^{12}/_3$ (L. Sp. 1012). 1. Beh. $^{19}/_3$ (L. Sp. 1128). 2. (sidste) Beh. $^{21}/_3$ (L. Sp. 1133).

Ved Beslutningen meddeler Rigsdagen sit Samtykke til, at den i Genève den 17. Juni 1925 vedtagne Konvention angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel ratificeres, idet Konventionen dog først træder i Kraft samtidig med, at dette sker i Sverige og i Schweiz.

Den foreliggende Konvention har sit første Udgangspunkt i Folkeforbundspagtens Art. 8, der stod i Forbindelse med Ønsket om Rustningernes Begrænsning og bestemte:

»I Betragtning af, at den private Fabrikation af Krigsforsyninger og Krigsmateriel rejser alvorlige Indvendinger, overdrager Forbundets Medlemmer Raadet at anvise Foranstaltninger tjenlige til at undgaa de skadelige Følger, idet man dog samtidig tager Hensyn til de Medlemmer af Forbundet, der ikke selv kan fremstille de Krigsforsyninger, deres Sikkerhed kræver.« Paa Grund af de Vanskeligheder, der viste sig ved at føre det ud i Livet, lykkedes det først i 1925 at blive enig om en Konvention, der efter Ministerens Udtalelse ofte opfattes som en Art Forbud imod privat Vaabenhandel, hvad den imidlertid ikke er, og Ministeren betegnede den som »overordentlig beskeden og forsigtig«, den gaar kun ud paa at sikre en Kontrol fra Regeringsmyndighedernes Side med den Vaabenhandel, der finder Sted, og en vis Grad